

تماشاخانه درالفنون؛ مکانی هنری یا تفرجگاه اختصاصی شاه قاجار؟

۱۴ آبان ۱۳۹۶ ساعت ۲۱:۱۷

ناصرالدین شاه با دیدن تماشاخانه های بزرگ و با شکوه اروپایی نتوانست از چنین جای اختصاصی برا بازی، تقلید و سرگرمی دل بکند. از اینرو به میرزا علی اکبرخان نقاش باشی ماموریت داد تا در مدرسه دارالفنون جایی برای اجرای نمایش ترتیب دهد . . .

کافه تاریخ- کافه هنر

ناصرالدین شاه با دیدن تماشاخانه های بزرگ و با شکوه اروپایی نتوانست از چنین جای اختصاصی برا بازی، تقلید و سرگرمی دل بکند. از اینرو به میرزا علی اکبرخان نقاش باشی ماموریت داد تا در مدرسه دارالفنون جایی برای اجرای نمایش ترتیب دهد. نقاشباشی از دانشجویانی بود که به اروپا فرستاده شده بود؛ او پس از بازگشت به ایران در مدرسه دارالفنون به تدریس نقاشی و زبان پرداخته بود. از همکاران علی اکبر نقاش باشی مسیو لومر فرانسوی بود که در مدرسه دارالفنون موسیقی درس می داد. طبق برنامه ریزی نقاشباشی، در بخش جنوبی بنای مدرسه، مشرف به حیاط خلوت شاهی، سالن و سکوی کوچکی ساخته شد؛ این تماشاخانه چیزی نبود جز محلی خصوصی برای شاه و درباریان. سکوی کوچک با سالنی به گنجایش دویست تا سیصد نفر. خواست ناصرالدین شاه هم چیز جز این نبود. برای وی بزرگترین هنر چیزهایی بود که سرگرمش کند. نمایش برایش نوعی سیرک بود یا بهتر بگوییم سیرک به معنای نمایش. پولی که برای داخل شدن به تماشاخانه گرفته می شد دو تا سه تومان بود و این پول نیز در آن روزگار مبلغ قابل توجهی بود.

منبع:

هیوا گوران، کوششهای نافرجام، انتشارات آگاه، ۱۳۶۳، صص ۷۲-۷۳

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/36397/قاجار-شاه-اختصاصي-تفرجگاه-يا-هنري-مكاني-دري-فنون-تماشاخانه/>